

„Доћи ће смутње. Затим ће бити смутња у којој је боље онај ко седи од онога ко иде у њу, а бољи је онај ко иде у њу од онога ко жури ка њој

Од Османа ес-Шехама преноси се да је рекао: „Ја и Фаркад ес-Сабахи смо отишли до Муслима, сина Ебу Бекре, док је био на свом имању. Ушли смо код њега и упитали: ‘Да ли си чуо да је твој отац преносио хадис о смутњама?’ Рекао је: ‘Да, чуо сам да је Ебу Бекрете пренио да је Божији Посланик, нека су мир и благослов на њега, рекао:’“ „Доћи ће смутње. Затим ће бити смутња у којој је боље онај ко седи од онога ко иде у њу, а бољи је онај ко иде у њу од онога ко жури ка њој. Ако дође или се појави, ко има камиле, нека оде својим камилама; ко има овце, нека оде својим овцама; а ко има земљу, нека се врати својој земљи.“ Човек упита: „О, Божији Посланиче, шта мислиш о ономе ко нема ни камиле, ни овце, ни земљу?“ Рекао је: „Нека узме свој мач, удари га о камен и притупи га, а затим нека се спасава ако може да се спаси. Боже, да ли сам доставио? Боже, да ли сам доставио? Боже, да ли сам доставио?“ Тада је један човек рекао: „О, Божији Посланиче, шта ако будем приморан и одведен на једну од страна у сукобу и једна ме страна удари мачем или ме погоди стрела и убије?“ Рекао је: „Он ће се вратити са својим грехом и твојим грехом и биће од становника ватре.“

[صحیح] [رواه مسلم]

Осман ес-Шехам и Фаркад ес-Сабахи упитали су Муслима, сина угледног сапутника Ебу Бекрета, нека је Бог задовољан њиме, да ли је чуо од свог оца хадис од Посланика, нека су мир и благослов на њега, о смутњама и сукобима који ће се десити међу муслиманима. Он је одговорио: „Да, Посланик, нека су мир и благослов на њега, обавестио је да ће после његове смрти доћи смутње. У тим смутњама онај ко мирно седи и не учествује у њима бољи је од онога ко иде у њих, а не тражи их нити се интересује за њих. Онај ко иде у њих је бољи од онога ко жури ка њима, тражи их и учествује у њима.“ Затим је Посланик, нека су мир и благослов на њега, упутио оне код којих се појави смутња у њиховом времену и месту да, ако нађу склониште, прибегну њему. Ко има камиле које пасу, нека оде својим камилама; ко има овце које пасу, нека оде својим овцама; а ко има земљу и поље, нека се врати на своју земљу. Човек је тада упитао: „О, Божији Посланиче, шта ако неко нема уточиште у облику камила, оваца или земље?“ Рекао је: „Нека узме своје оружје, сломи га и онеспособи, а затим нека бежи и спаси себе и своју породицу, ако може да се спасе.“ Затим је Посланик, нека су мир и благослов на њега, три пута рекао: „Боже, да ли сам доставио? Боже, да ли сам доставио? Боже, да ли сам доставио?“ Човек је тада упитао: „О, Божији Посланиче,

шта ако будем приморан да учествујем са једном од страна или група, па ме неко удари мачем или ме погоди стрела и убије ме?“ Рекао је: „Онај ко те убије понеће свој грех и твој грех и биће на Судњем дану од становника ватре.“

<https://www.sunnah.global/hadeeth/sr/show/66383>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

